

Participatie Pur Sang

Een belangrijk begrip in het regeerakkoord is participatie. Meedoen, erbij horen en werken. En dit kabinet wil dat in de praktijk brengen door de eerste honderd dagen in gesprek te gaan met betrokken partijen, in dit geval de sociale partners. Iedereen lijkt druk te zijn met de agenda voor de 'participatietop'. Maar bij de deadline van dit nummer hebben we nog niets vernomen over een aanstaande top. Wanneer dit nummer uitkomt zijn de honderd dagen voorbij. Wat een hoogtepunt had kunnen zijn, is het toppunt geweest van participatie. Laat iedereen meedoen, erbij horen en werken, aan een eigen agenda, vaak eigen belang.

Daar gaat het ook mis met 'participatie in de praktijk'. Dienstverlening als reïntegratie en inburgering is specialistisch en maatwerk. Daarvoor huur je professionals in die een visie hebben en dit met succes in de praktijk brengen. Die dit kunnen laten zien door de resultaten die behaald zijn of de garantie die ze durven af te geven.

Er zijn tal van doelgroepen, of nog beter: bloedgroepen, die een zeer gedifferentieerde benadering wensen. Er is een groot verschil tussen het reïntegreren van bijstandsgerechtigde moeders of het integreren van Marokkaanse vaders.

En dan hebben we het nog niet over twee grote groepen die ieder op hun eigen manier onderdeel zijn van het 'participatieprobleem'. Jongeren zonder diploma's, geen uitzicht op een baan en wel een uitkering. Ze hangen op straat of voor de televisie. En ouderen die niet meer nodig waren in ons arbeidsproces en eigenlijk hetzelfde

doen. Deze laatste groep hadden we kunnen behouden om onze arbeidsparticipatie te vergroten door op tijd leef-tijdbewust personeelsbeleid en gezondheidsmanagement in te voeren. De eerste groep vraagt een benadering die sterk individueel gericht is, waarbij de taal van de straat wordt gesproken. De tweede groep vraagt (h)erkenning van competenties als ervaring en wijsheid. Beide groepen vragen respect.

Het lijkt soms alsof overheden onvoldoende rekening houden met de verschillen. De overeenkomsten zijn duidelijk, jammer genoeg worden daar de aanbestedingen vaak op geschreven. Gezien de referenties die worden geëist en de criteria die worden gesteld is er weinig ruimte voor innovatie.

En dat is jammer, want er zijn zulke mooie voorbeelden van succesvolle projecten. Wij scoren zelf goed bij een groot project van Gemeente Den Haag en Work2 zorgt voor een uitstroom van meer dan 50 procent uit de bijstand in de Gemeente Rotterdam. In beide gevallen met doelgroepen waarbij de opdrachtgever op voorhand heeft herkend dat een onconventionele aanpak noodzakelijk is. Niet alleen rekening houden met de doelgroep, maar ook met de bloedgroep. Want dat laatste is het belangrijkste wanneer we daadwerkelijk willen dat jongeren én ouderen blijven participeren.

Weten wat mensen beweegt, daarop inspelen, er rekening mee houden en naar ze luisteren. Daar is ruimte voor nodig, te beginnen bij de opdrachtgever (in de aanbesteding), bij de werkgever en bij de nieuwe werknemer. Jongeren met een bloedgroep die wij nog niet (her)kennen en daarom als generatie X

betitelen. Doelgroepen gaan in klasjes, bloedgroepen kiezen voor 'participatie pur sang'.

Alle goede voornemens van het kabinet bij de beëdiging op 22 februari ten spijt heeft de top de voorgenomen hoogten niet gehaald. Laten we tijdens de afdaling dan meters maken. Want participatie is niet alleen het sleutelwoord in het regeerakkoord, het is ook de sleutel van een groot aantal oplossingen in onze samenleving. Wij hebben met Salto het begrip in positieve zin omarmd en Maandblad Reïntegratie zal gezien haar doelgroep ook wel verder kunnen gaan onder de naam 'Maandblad Participatie'. Jammer dat de verschillende bloedgroepen het er nog niet over eens zijn.

Geert-Jan van der Sangen is directeur van Salto beweegt mensen